

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatio Synoptica De Ivdiciis Ad Lib: II. Decretal:
Gregorii IX.**

**Herberstein, Ferdinand von
Tabarelli de Fatis, Donato Vincenzo**

Spirens., 1660

16. An fuga Reorum è carceribus viam sternat iudici ad torquendum? An inimicitia vigens inter offensum, & eum qui est de delicto suspectus? An mendacium delinquentis cum interrogatur à iudice? An ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-11416

licet morituri maximè vera loqui credantur; sola tamen assertio moribundi se ab aliquo vulneratum, aut veneno petitum afferentis, non sufficit ad torquendum eum, qui insimulatur. arg. L. rationes 6. §. ejusdem C. de probat. sicuti nec contra cædis suspectum excusat, qui aliis argumentis convinci potest, quamvis operetur ut suspectus tam facile torqueri non debeat.

Aliud. reg. 3. præsumpt. 44 n. 2. & 3.

16. De fuga reorum non uno modo statuendum est. Si enim fugiat statim patrato criminis, præveniendo informaciones de se assumtas, fuga delinquentis facit indicium sufficiens contra eum, quia arguit conscientiam delicti commissi. Quod si quis fugiat tunc primò, dum advertit de se informationes capi, vel dum citatur, talis fuga non est sufficiens ad torturam, ut docet ex comm. Clarus hic n. 25. quia habet causam timendi, cum se citari videt, etiamsi innocens sit: idemq; est, si post fugam citatus iterum compareat, tollit à se omnem suspicionem. Secùs est teste Clar. q. 21. n. 18. si fuga non habeat rationem indicii, sed criminis, puta, quando mi-

domiles in bello desertis signis fugam caput, tunc enim simpliciter condemnari potest, quia probata fugâ probatur crimen, idemq; est quando fuga tale crimen continet, ut ad ejus probationem sola suspicio sufficiat, quale est in Tutoribus per L. Impub. de sussp. Tut. Quod si crimen tale sit, ut ad eius probationē suspicione non sufficiant, probabilius est non facere probationem plenam, sed semiplenam tantum, & esse indicium sufficiens tantum ad torturam, non verò ad condemnationem. An inimicitia vigens inter offensum, & eum, qui est de delicto suspectus, sit indicium sufficiens contra suspectum? Dico si orta sit ex causa levi, nullum facit indicium, si verò ex causa gravi & capitali, tunc non solum est indicium sufficiens ad inquirendum, id est, ad testes & informationes accipiendas, sed etiam ad capturam, citationem, non tamen ad torturam, ut docet Clarus ex comm. sent. q. cit. num: 29. quamvis dicat aliquos propter solam inimicitiam capitalem suspectos torqueri solitos fuisse,

Sed quid de mendacio delinquentis,

cum

cum interrogatur à Judice, titubatione,
 trepidatione aut turbatione? Respondeo
 solam variationem & incōstantiam in re-
 spondendo ad interrogata non sufficere
 ad torturam ex probabiliōrī DD. senten-
 tia. Idemq; esse de titubatiōe, turbatione,
 aut cordis trepidatione tenet Clar. *supra n.*
 39. quia multi adeò sunt natura timidi, ut
 statim ad præsentiam Judicis turbari sole-
 ntū, & nesciant quid dicant, cùm tamen
 sint innocentes. Num res furto sublatæ
 & repertæ penes aliquem, sint indicium
 sufficiens ad torturam, nisi doceat à quo
 accepit? Sic est teste Clar. *ex comm. sup.*
 Dico it. num. 41. Intellige tamen, quando is,
 apud quem res furtiva deprehenditur,
 non est bonæ conditionis aut famæ. Item
 non procedit, si res furtiva reperiatur a-
 pud aliquem, qui huiusmodi res mobiles
 solitus esset emere & vendere. ita Clar.

17. Præcipuum, quod in hac materia
 attendis solet, est ordo procedendi circa
 torturam reorum, hoc ergo ne præterea-
 mus, A S S E R I M U S incumbere Judici 1.
 ut constet de delicto, priusquam Reum
 torturæ subiiciat. 2. an delictum tale sit,